

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

במוצ"ש הכינוס הארצי

במוצאי שבת זו יתכנס אי"ה בכפר חב"ד, באולם בית הכנסת 'בית מנחם', בשעה 8 בערב, הכינוס הארצי ה-58 של חסידי חב"ד. בכינוס תינתן פרישת שלום מאווירת חודש תשרי בחצר הרבי, וינשאו דברים על המשימות העומדות לפני חסידי חב"ד בשעה זו. מקומות לנשים בעזרת הנשים.

שבת ל-1500 סטודנטים

כאלף וחמש מאות סטודנטים יהודים מרחבי ארה"ב השתתפו בשבת האחרונה ב'פגישה השנתית' של ארגון חב"ד בקמפוס, שנערכה במרכז חב"ד העולמי בניו יורק. לרבים מהם זו הפעם הראשונה לחוות שבת יהודית. האירוע הסתיים בסעודת מלווה מלכה חגיגית, שהעניקה להם כוח ועוצמה בשבם לקמפוסים.

חנוכה ליד אוהל הרבי

כמה בתי חב"ד בארץ מתאחדים לנסיעה משותפת לאוהל הרבי בניו יורק לקראת שבת חנוכה. במרכז הנסיעה תפילות במרכז חב"ד העולמי 770, ובית הרבי שברחוב פרזידנט. המשתתפים יבקרו גם בספריית הרבי, חדר השידורים, וישתתפו בהדלקת החנוכייה ב-770, ובהדלקות מרכזיות בניו יורק. פרטים ורישום: הרב שגיא הר-שפר, טל' 054-6506770.

זמני השבוע

ירושלים תלאביב חיפה בארבע אילת ניו יורק

4:24	4:27	4:25	4:11	4:22	4:07
ניסחת השבת					
5:24	5:23	5:23	5:20	5:22	5:20
צאת השבת					

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלוחות
ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

טל' 073-2480711 • פקס' 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

מה למסגד בקברי אבותינו?

אין מקום כמו חברון שבו קל כליך להראות איך הערבים מנסים לנכס לעצמם אתרים ולסלף את ההיסטוריה

מסגד במערת המכפלה. ניסיון למחיקת ההיסטוריה היהודית (צילום: מנדי הכטמן)

נקתה בכסף מלא לצורך קבורת שרה. מה לישמעאלים ולשרה, אמו של יצחק? במערה טמונים גם יצחק ורבקה, יעקב ולאה, אבות ואימהות האומה היהודית. איזו זכות יש לערבים על המקום שבו נקברו אבותינו?

להפך, עצם הקמת מסגד מוסלמי על אתר יהודי מובהק היא המחשה לניסיון הדורסני של הערבים למחוק את ההיסטוריה היהודית בארץ ישראל ולגזול מעם ישראל את האתרים המקודשים לו. אותו דבר עשו גם בהר הבית, המקום הקדוש ביותר לעם היהודי, וגם שם הקימו מסגד והם לא מתביישים להכחיש את עצם קיומו של בית המקדש בהר המוריייה.

מעשים, לא דיבורים

הערבים, שמציגים את עצמם כנגזלים אומללים, מנעו במשך שבע מאות שנה (!) את גישת היהודים לקברי האבות. בקושי הרשו להם לעלות עד המדרגה השביעית, סמוך לשער הדרומי-מזרחי. ואילו היהודים אינם מונעים מהמוסלמים להתפלל במערת המכפלה, אלא כל מבוקשם שזה יהיה מקום שיהודים יכולים לחיות בו ולהתפלל בקברי אבותיהם, והם מוצגים כ'רעים' בעימות הזה.

ככל שאנחנו נדבר בביטחון על זכותנו בחברון בפרט ובארץ ישראל בכלל, ככל שנבנה בה בלי להתנצל ובלי להיבהל מקול עלה נידף - כך נשכנע גם את העולם. אבל אחרי חמישים שנה דרושים מעשים ולא רק דיבורים.

שבועות האחרונים החל לנצנץ זיק של תקווה בעבור תושבי היישוב היהודי בחברון. אחרי שנים רבות של חנק ושל מניעת כל אפשרות להרחבת האחיזה היהודית בעיר האבות - מסתמנת כוונה להתיר בנייה של שלושים יחידות דיור חדשות.

רגע, אל תמהרו לצאת במחולות. אין זו אלא ראשיתו של תהליך, והניסיון מלמד שאפשר לתקוע אותו פעמים רבות במהלך הדרך. השורה התחתונה עדיין עגומה מאוד - בעשרים השנים

האחרונות נבנו בחברון היהודית ארבעה בתים בלבד. הלוואי שעכשיו יבשילו הדברים לבנייה ממשית, שתיתן קצת תנופת התפתחות ליישוב היהודי.

חמישים שנות חנק

המציאות הזאת מראה את הפער הגדול בין ההצהרות הגדולות ובין דלות המעש. כל ראשי המדינה הפריחו לחלל האוויר מילים נשגבות על חשיבות האחיזה היהודית בחברון, זכו לתשואות וקיבלו כותרות, אבל השורה התחתונה היא - חנק. חמישים שנה אחרי שחרור חברון, תושביה היהודים חיים שם בגטו. גם כשהם קונים בית במיטב כסף, מיד דואגות מערכות הביטחון והמשפט לשלול מהם את זכות הקניין.

נוצרת כאן מציאות אבסורדית: חברון נמצאת כמעט כל הזמן בכותרות התקשורת העולמית, והעולם מתרשם ששם ישראל מיישמת את מלוא עוצמת שליטתה, על חשבון הערבים ה'מסכנים'; ואילו האמת היא שאין התיישבות יהודית הסובלת מהצרת צעדיה וממגבלות אין ספור המוטלות עליה כמו היישוב היהודי בחברון.

זהו עיבוז וכואב, כי דווקא חברון הייתה צריכה להיות סמל לעובדת היותנו בעליו החוקיים של המקום, ולהדיפת התעמולה השקרית של הערבים. הלוואי אין מקום שבו קל כליך להראות איך הערבים מנסים לנכס לעצמם אתרים לא להם ולסלף את ההיסטוריה.

כל ילד הקורא תנ"ך יודע שמערת המכפלה

עבודה חדשה אחרי מאה

וזיכוכו, ועבודה זו מסתיימת בגיל מאה.

החיים נמשכים

השנים שאחרי גיל מאה אינן שייכות לעבודה מוגדרת, אלא זו עבודה רוחנית שמעלה למדידות והגבלות. לכן המשנה אומרת "כאילו מת", שכן האדם מוסיף לחיות אלא שעבודתו נעלית מהעולם. וכך על שרה התורה אומרת: "ויהיו חיי שרה מאה שנה", ואז מוסיפה ואומרת: "ועשרים שנה ושבע שנים", כדי לחלק בין שתי התקופות: זו שבתוך העולם, וזו שמעליו.

כשמדובר בצדיקים, הרי גם אם חיייהם נסתיימו לפני גיל מאה, חיייהם הרוחניים מוסיפים להתקיים גם אחרי הסתלקותם, כפי שנאמר בסוף מסכת ברכות: "תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, שנאמר: ילכו מחיל אל חיל". אם כן, שלמותם הרוחנית מגיעה לשיאה בתום תקופת מאה שנים להסתלקותם.

(תורת מנחם, כרך מו, עמ' 263)

השכל והרגש שלו לקדושה.

שנות חייו של אדם הן שבעים, כפי שאומר דוד המלך בתהילים: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה". במהלכן האדם מספיק לעשות בירור של כל שבע המידות - עשור לכל מידה.

העולם מתבטל

מאה שנות חיים משמעותן שהאדם כבר מיצה את עבודת הבירורים של כל עשרת כוחות הנפש. וכך יש להבין את המילים "ובטל מן העולם" - 'עולם' מלשון העולם. העולם נושא בו העלם והסתר של האור האלוקי, ואדם ש"בטל מן העולם" ביטל את ההעלם הזה.

לכן אין המשנה מפרטת את משמעותם של גילים שלמעלה ממאה, והרי נמצאו מי שהגיעו לגיל מופלג ממאה שנים, כדוגמת רבי עקיבא והילל הזקן, שחיו מאה ועשרים שנה, כמו משה רבנו (ספרי, ברכה, לד, ז). אלא שהמשנה עוסקת בבירור העולם

על גילה של שרה בעת פטירתה - מאה ועשרים (שבע שנים - אומר הזוהר (חלק א, קג, א): "מאה שנה - הכלל של הכול", ומרחיב לעסוק בסגולת המספר מאה. ספרי הקבלה והחקירה מרחיבים במשמעות המספרים עשר ומאה, ומציינים שמספר הספירות הוא עשר דווקא, ולא אחת-עשרה או תשע, שכן עשר מייצג שלמות.

זה מסביר גם את מאמר המשנה "בן מאה, כאילו מת ועבר ובטל מן העולם". במבט שטחי כוונת הדברים, שאדם שעבר את שנתו המאה הוא חסר ערך, אך האמת היא שבמאמר זה טמון מסר הפוך לגמרי.

בירור הכוחות

לכל אדם יש עשרה כוחות נפש מרכזיים, שלושה שכליים - חכמה, בינה ודעת, ושבעה הקשורים למידות - חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות. מערך הכוחות הזה ניתן לאדם כדי לעבוד בו את הקב"ה. על האדם להפנות את משאבי

אמרת השבוע

שני עולמות

אחד מחסידיו של רבי ישראל פרלוב, 'הינוקא מסטולין', נכנס אליו כדי לשאלו בעניין הצעת שידוך שקיבל בעבור בנו.

אמר לו הרבי: "אומר לך איך צריך לבחון הצעת שידוך. כשמהללים את הכלה ואומרים עליה שהיא מיוחסת, יש לרשום אפס. כשאומרים שהיא יפת תואר, יש להוסיף עוד אפס. כשמוסיפים שהיא חכמה, מוסיפים עוד אפס. וכך בכל מעלה ומעלה.

"אחרי כל זאת, כשאומרים על הכלה שיש לה לב טוב והיא בעלת מידות טובות, ורשמים מצד שמאל את הספרה אחת, ואז כל האפסים יוצרים מספר גדול. ואולם אם אין לנערה לב טוב ואין היא בעלת מידות טובות, הרי יש לרשום שוב אפס, ונשארים רק אפסים".

פתגם חסידי

"כאשר הגישו לאליעזר לאכול, אמר: 'לא אֶכֶּל עַד אֶם דְּבַרְתִּי דְבָרִי' - עדיין לא התפללתי. אמרו לו: 'דְּבַרְתִּי - התפלל מהר. אמר להם: 'עַבְדְּ אֲבָרְהָם אֲנִי, והתפילה דורשת וישובו הדעת' (האדמו"ר מלוב) "

מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף | הברכה לאברהם

מן המעיין

ברכת 'כל'

"ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל" (בראשית כד, א). הקב"ה בירך את אברהם במידה של "כל", שיחיה בשלום עם כל באי עולם.

(אור לישרים)

שמח בחלקו

למדרגת "בכל", של שמח בחלקו, אין אדם יכול להגיע אלא כשהוא "בא בימים". כי בהיותו צעיר לעולם אין הוא אומר דיי, וכל מה שיש לו, מעט הוא בעיניו.

(תפארת עוזיאל)

הכול טוב

זה הפירוש בפסוק "ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב": דורשי ה' אינם חסרים דבר, שכן "כל טוב", הכול טוב ויפה בעיניהם, ואין הם חסרים דבר.

(רבי אברהם יעקב מסדיגורה)

דאגה לכלל

יש צדיקים שעיקר דאגתם לעצמם, למצוות ולמעשים הטובים שלהם, שהם עצמם יהיו שלמים עם ה' יתברך; אבל לא זו דרכו של הצדיק האמיתי, והיא דרכו של אברהם אבינו שנתברך במידה של "בכל", שדאגתו הייתה לא רק לעצמו אלא לכול, לכלל.

(רבי לוי יצחק מברדיצ'ב)

עבד ה' מושלם

אברהם אבינו התברך בסגולה של "בכל" - הוא היה עבד ה' מושלם, כפי שנאמר "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך, בכל נפשך ובכל מאודך".

(החזנה מלובלין)

ברכה לכל הנלווים

ברכת ה' איננה לאברהם בלבד, אלא גם ל"את אברהם" - לכל הנלווים אליו, שהם זרעו עד סוף כל הדורות, והברכה היא "בכל".

(המגיד ממזריטש)

אישה לבן

'בכל' עולה בגימטרייה 'בן', ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אישה.

(רש"י)

כליל המעלות

מה מחדש לנו כאן הכתוב, הרי כבר ידוע לנו שלאברהם היה בן? אלא התורה רומזת שכן זה הוא בבחינת "בכל", כליל המעלות, והוא ה"בכל" של אברהם. לכן השתדל אברהם להשיאו אישה מבני משפחת דווקא, כי הוא הממשיך של כל ענייני אביו.

(הרבי מליובאוויטש)

קרב המים

"זה הרבי! זה הרבי!" נשמעו קריאות ברחבי הגן. מתחת לאילנות המלבלבים, שענפיהם התנועעו ברוח הקלילה של בין הערביים, החלה להיווצר התגודדות סביב דמות הדורת פנים.

זה היה בימי השתלטות האימפריה הרוסית על פולין. המרד הפולני דוכא באכזריות, ועם זה, ההנהגה היהודית, ובראשה צדיקי פולין, כמו רבי יעקבאריה גוטמן, הסבא הקדוש מרדזימין, תמכה בלוחמים הפולנים.

כאשר נכשל המרד, הוסיפו הצדיקים להתייחס לשלטון הרוסי בהסתייגות. הללו השתדלו להימנע ממפגש עם נציגי השלטון הרוסי. גם ה'סבא' מרדזימין השתמט מקשר כזה, וסירב להצטרף למשלחות שנועדו עם המושלים הרוסים.

באותה עת נחשב גן קרשינסקי בוורשה לאחד האתרים החביבים על צמרת השלטון. הגן המטופח ומגוון שירותי המרפא שניתנו במתחם משכו לשם את בני האצולה הגבוהה. בגן היה מוקד למכירת מים מינרליים, שיובאו במיוחד מחוץ לארץ, ונחשבו משקה מרפא שנשטה בהוראת רופאים, בשעת טיול באוויר הצח.

גנרלים ופקידים בכירים נהגו לטייל בגן, כשהם לוגמים מים מינרליים בארשת חשיבות, ואגב כך מתרועעים עם עמיתים ורוקמים קשרים. להבדיל, גם צדיקים ורבנים נודעים ביקרו בגן לצורכי מרפא.

רופאו של ה'סבא' הורה לו לחזק את בריאותו בשתיית מים מינרליים. בשל חולשתו לא היה ביכולתו לצאת לאתרי מרפא בחוץ לארץ, והוא הסתפק בביקורים בגן קרשינסקי. מדי קיץ היה בא לוורשה עם משמשי, ותמיד התאסף סביבו קהל רב שביקש לחזות בדמותו הקורנת. מקורביו נהגו להוליכו בשבילים צדדיים, כדי לחמוק מעין ההמון, אולם תמיד נמצאו מבקרים, ובהם גויים, שהצליחו לאתר את הצדיק ולהתקרב אליו.

אחד מהם היה מפקד משטרת ורשה, איש זקן ואנטישמי, שנהג לפקוד את המקום בתדירות. אף שהיה שונא ישראל מוצהר, חש רצון להכיר את הצדיק המדובר. הוא הבחין ברבי הצועד בחברת חסידיו והתקרב אליו. "סליחה, רבי!", קרא בקול.

הצדיק הסב ממנו את עיניו. "שאל

אותו לרצונו", אמר קצרות למשמשו. המלווה פנה אל מפקד המשטרה, שהתעניין בחייו של הצדיק ובמעשיו, ונתן לו סקירה קצרה, ככל שהמפקד הצליח להבינה.

באותו ערב הסב המפקד עם חבר מרעיו, וסיפר להם על רשמיו מהמפגש עם המנהיג היהודי. "ודאי

גם ממך התרחק בהפגנתיות", העיר מישהו. "הרי הוא בז לכולנו!".

"אכן", קרא המפקד בכעס, "עכשיו אני מבין את פשר יחסו כלפיי!".

"הירגע!", הניח חברו את ידו על כתפו, "אינני מציע לך להתעסק איתו. הוא איש קדוש. היזהר; אתה עלול להיפגע!".

מאת מנחם ברוד

לומדים גאולה

חיים בלתינפסקים

הבנת מושגי הגאולה מחייבת התנתקות מעולם המושגים המוכר לנו. המוות, למשל, הוא חלק בלתינפרד מהמציאות הנוכחית, עד שקשה להעלות על הדעת אפשרות אחרת. כל אדם וכל יצור – סופו למוות. אבל בימות המשיח הדברים ישתנו והמוות יועבר מן העולם. ובמילים אחרות, בני-האדם יחיו חיי נצח.

כך נאמר במפורש בנביא (ישעיה כה,ח): "בילע המוות לנצח ומחה ה' אלוקים דמעה מעל כל פנים". כך נאמר גם במדרשים רבים. למשל: "בעולם הזה, עלידי יצר הרע השנים מתקצרות, אבל לעתיד לבוא – בילע המוות לנצח" (תנחומא סוף פרשת יתרו). מדברי חז"ל ברור לגמרי שבעם ישראל המוות יתבטל, ויש מחלוקת בדבר הפסקת המוות גם אצל הגויים: "אמר ר' חנינה, אין מיתה לעתיד לבוא אלא באומות העולם בלבד. ר' יהושע בן-לוי אמר, לא בישראל ולא באומות העולם" (בראשית רבה כו,ב); ילקוט שמעוני ישעיה רמז תכח. הבחנה זו, בין ישראל לאומות העולם, מופיעה גם בגמרא. בדברי עולא, סנהדרין צא,ב. גם בתנא דבי אליהו, פרק ה,א, משמע כך: "כשיגיעו ימות בן-דוד ויתבטל מלאך המוות בעולם הזה מן ישראל, יהיו כל הגויים אומרים: אשרי העם שככה לו".

חיים לעולם ועד

עם זה, הרמב"ם (פירוש המשניות סנהדרין פרק י) סבור שגם בימות המשיח יהיה מוות, ושכסופו של דבר ימותו אפילו מי שיקומו בתחיית המתים. לדעתו, אפילו המשיח עצמו ימות, כדבריו: "והמשיח ימות, וימלוך בנו תחתיו ובן בנו". אולם אף-על-פי שבעניין סדר הגאולה מקובלים עלינו דבריו של הרמב"ם, מכיוון שאין איש חולק עליהם, הרי בנושא המוות קמו חולקים רבים על הרמב"ם, וההכרעה כדבריהם.

נגד הרמב"ם התייצבו הראב"ד, הרמב"ן, המחזיקים בתורת הקבלה, ועוד. הרמב"ן (שער הגמול בסופו) כותב בתרעומת: "יגזור הרב ז"ל מיתה על המשיח ועל דורו!". בספר 'עבודת הקודש' (למקובל רבי מאיר בן-גבאי, חלק ב, תחילת פרק מב) נאמר: "הרמב"ם ז"ל שפט משפט מוות על בני תחיית המתים ועל המשיח ודורו".

הרמב"ן מסביר במקום אחר (ויכוח הרמב"ן סי' לט) שכל עניין המוות נתחדש בעטיו של חטא עץ הדעת, ו"כולם מודים שחטאו ועונשו של אדם הראשון יתבטל לימות המשיח. אם כן, אחר שיבוא המשיח יהיה (המוות) בטל מכולנו, אבל במשיח עצמו בטל הוא לגמרי". לראיה הרמב"ן מביא את הפסוק המדבר על המשיח: "חיים שאל ממך, נתת לו אורך ימים עולם ועד".

גילוי ה'יחידה'

גדולי הקבלה והחסידות הכריעו כדעת הרמב"ן, שלעתיד לבוא יסולק המוות מן העולם, ושעולם התחייה הוא המצב האחרון והשלם ביותר של הבריאה. הרבי מליובאוויטש קושר את החיים הנצחיים לעתיד לבוא עם גילוי ה'יחידה', עצם החיות, על-ידי משיח צדקנו: "עכשיו, שנמשך בעולם רק בחינת התפשטות החיות, ישנו עניין המיתה. כי בחינת ההתפשטות שייך עניין השינוי, ועד – הפסק וכיליון. מה שאין כן לעתיד, שיומשך עצם החיות, הרי כל עצמי בלתי-משנתה" (קונטרס עניינה של תורת החסידות, סעיף ה).

מכאן ברור שכאשר יבוא משיח צדקנו, שנשמתו היא ה'יחידה הכללית' של כל נשמות ישראל, ודאי שלא יחול עליו המוות והוא יזכה לחיים נצחיים, וכפי שהרמב"ן אומר (בביאורו לפרשת "נהה ישכיל עבדי") על המשיח: "ויאריך ימים לעדי עולם". ויתרה מזו, הוא אף יביא את עם ישראל כולו לכלל חיים נצחיים, כפי שהבטיחונו הנביאים.

"אתה צודק", הפטיר המפקד בהשלמה, "עדיף להימנע מלהסתכסך איתם". אחרי רגע התחדש זעמו, והוא שב וקרא: "אבל מים מינרליים בגן קרשינסקי הוא כבר לא ישתה!".

למחרת זומן מוכר המים לתחנת המשטרה, והוזרז שלא למכור עוד מים לרבי, שאם לא-כן – יילקח ממנו רישיון המכירה. האיש הכיר בגדולת הצדיק ונבהל מאוד. גם הוא פחד להרע לעושה הנפלאות המפורסם. החליט האיש להתעלם מן הפקודה, ובלבד שלא להיקלע לעימות עם הצדיק.

אלא שבלשי המשטרה ארבו לו ותפסו אותו מפר את הצו. המוכר נעצר והובל באזיקים אל המפקד הזועם. "עברייני חצוף!", שאג עליו הלה, "כעת לא רק שיישלל רישיוןך, אלא תישלח למחנה כפייה בסיביר".

חיוורון עלה על פניו של האיש. "אומר לך את שאירע", אמר בקול רועד. "גמרתי בדעתי לציית להוראתך, אולם ברגע שבא הרבי לקנות מים – נפל עליי פחד נורא, ולא הצלחתי לעצור בעדי מלשרתו. ובכן, זאת אעשה: אגש אל מעונו של הרבי ואודיע לו שאחדל מלמכור לו מים!".

מיד מיהר מוכר המים אל אכסנייתו של הצדיק. קהל רב צבא על הפתח, בתקווה להביט ברבי ולהתברך מפיו. האיש נדחק בין הממתנינים, עד שאיתר את אחד המשמשים וסיפר לו דברים כהווייתם. המשמש נכנס אל הרבי וסיפר לו את דברי מוכר המים המפוחד. "אמור לו שלא ידאג!", ביטל הרבי את הדברים בהינף יד, "האיש כבר איננו המפקד העליון בוורשה".

דבריו המפתיעים של הרבי לא התקבלו בקלות על לב האיש. חרדתו מזעמו של המפקד לא שככה. המשמש נזקק להרגיעו. "אם הרבי אומר, אין לך מה לדאוג!", הבטיחו.

בבוקר יצא המפקד למשרדו, ודחק בעגלון להאיץ את נסיעתו. פתאום נשמעה חבטה עזה. המרכבה התנגשה במרכבה חולפת והיטלטלה כהוגן.

המפקד נחבל ויצא מהמרכבה רותח מכעס. הוא ניגש אל העגלון השני, כאשר עיניו יורות זיקי אש. בועמו שלף את חרבו מנדנה והנחית אותה על צווארו של העגלון האומלל, שנפצע קשה ולאחר מכן מת.

דבר הרצח הסעיר את ורשה. המפקד הודח מתפקידו בבושת פנים, ואף נמלט על נפשו אל מחוץ למדינה. את גן קרשינסקי כבר לא פקד לעולם.

(על-פי 'הסבא קדישא מרדזימין')

הפה הבין-לאומי של חברון

בסיס האנושות

כבר שנתיים הוא ממלא את תפקיד הדובר הבין-לאומי. "בתדרכים לאישי ציבור מהעולם ולתקשורת זרה אני מתחיל בציון העובדה שהמערה בפרט וחברון בכלל הן הבסיס לאנושות כולה (אדם וחווה קבורים במערת המכפלה), והשורש לכל המאמינים בה" אחד (אברהם אבינו). אני מוכיח שלאורך כל השנים הייתה נוכחות יהודית כמעט רצופה בחברון ובמערת המכפלה."

פליישר כבר למד להתמודד עם השקרים שהערבים מפיצים. "אני לוקח את האורחים לנקודת תצפית, שממנה רואים את כל העיר. אני מראה להם בשטח עד כמה אנחנו מיעוט, המאזים עליידי רוב ערבי. הצבא מונע מהערבים לעשות את מה שעשו בפרעות תרפ"ט."

נגד אונסק"ו

החלטת ארגון אונסק"ו, שמערת המכפלה היא אתר מורשת פלסטיני, העמידה אותו ואת מנכ"ל היישוב היהודי אורי קרון בחזית ההסברה נגד ההחלטה. "הצלחנו להציף את השערורייתיות שבהכרזה, עד שגם אנשי שמאל גינו אותה. המחאות שהובלנו גרמו בין השאר להכרזת נשיא ארה"ב על פרישה מאונסק"ו."

כאשר ישי פליישר, הדובר הבין-לאומי של היישוב היהודי בחברון, מלווה משלחות של מחו"ל, הם נשארים פעורי פה. העמדות החד-צדדיות שעמן באו לסיור, מופרכות זו אחר זו, על-ידי עובדות, עדויות ונתונים.

הוריו עלו מרוסיה בשנת תשל"ב. ישי נולד כעבור חמש שנים. בהיותו בן שמונה היגרו הוריו לניו-יורק שבארה"ב. "עד אז לא היו הוריי שומרי מצוות, אולם בארה"ב התקרבו ליהדות, במידה רבה בזכות שליחי חב"ד. אותנו שלחו לבית ספר יהודי, מה שהוביל את כל המשפחה לשמירת תורה ומצוות", הוא מספר.

חופה באינתיפאדה

בהיותו בן שבע-עשרה חזר ישי לארץ, ללימודים בישיבה במעלה אדומים. בהמשך נסע לארה"ב ללימודי משפטים בישיבה יוניברסיטי. הוא הקים עם חברים את תנועת 'קומה', שעודדה לעלייה ארצה. "עלינו עם קבוצה לא קטנה", הוא מספר. "התגוררנו תחילה בבית אל ואחר-כך כשבע שנים במעלה הזיתים. לפני שבועיים עברנו לאפרת."

הוא חש קשר נפשי עמוק לחברון: "כאשר עמדתי להינשא לרעייתי, אמרתי לה שאני רוצה שנעלה ארצה. זה היה בשיאה של האינתיפאדה השנייה. החלטנו להתחתן במערת המכפלה."

פינת ההלכה

הגבהה וגלילה

שאלה: מהי חשיבות הגבהה וגלילת ספר התורה? תשובה: הגבהת התורה נעשית כדי לכבדה בהצגתה לכל המתפללים (וטוב שכל הקהל יביט בה), וכולם עומדים אז ואומרים פסוקים לכבוד התורה.

בגמרא אמרו: "עשרה שקראו בתורה - הגולל נוטל שכר כנגד כולם". רבנו חננאל והרמב"ם פירשו שהכוונה לעולה האחרון, שמשלים את הקריאה. הרי"ז פירש שהגולל (לפני הקריאה) מכין את מקום הקריאה, ובעל העיטור פירש שזה הגולל לאחר הקריאה כדי לכרוכו במטפחת.

המנהג הקדמון היה לבצע את הגבהת התורה לפני הקריאה, כמנהג הספרדים עד היום; וכן מוכח בזהר ובדברי האר"י ז"ל. אלא שהמוני העם

פליישר בשטח. עובדות מול שקרים

הוא מוכן לכל שאלה. "אני נשאל מדוע לרכז כוחות צבא גדולים על התיישבות יהודית קטנה. והנה האמת: בזכות היישוב היהודי מבקרים בחברון שמונה מאות אלף מבקרים בשנה. לולא ההתיישבות היהודית, זה לא היה קורה. רוצים הוכחה? ראו מה קורה בקבר יוסף."

אחד ההישגים הגדולים שלו הם הקשרים שפיתח עם תושבים ערבים בעיר. "אני מביא קבוצות אורחים לערביי חברון, המנהלים קשר טוב איתנו, והם מצהירים כי הם מחכים ליום שישראל תחזור לריבונות מלאה בעיר."

יום המיקבה
9:30-20:00 ראשון-תמישי
9:30-13:00 ימי שישי וערבי חג
מנחם בית ש"ר, כפר חב"ד
03-9606120
ניזון לבצע הופעת טלפונית

חייבים להפסיק את המגביות.

מתעוררים עכשיו ודואגים לביטוח הבריאות שלנו.

לרשותך פוליסת בריאות קולקטיבית של **אניש** (פוליסה רחבה במחיר הנמוך ביותר).

לוקחים אחריות ושומרים על החיים.

להצטרפות: **077-444-7777** | **גפן בס"ד**

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

חשבו שראיית ספר התורה חשובה מהקריאה בו, והיו עוזבים את בית הכנסת אחרי ההגבהה. לכן הנהיגו האשכנזים להגביה אחרי הקריאה. כמו-כן הנהיגו לחלק את ההגבהה והגלילה לשני אנשים, אך הרמ"א כתב שהמגביה הוא העיקר משניהם.

מכיוון שמהגמרא משמע ששיקר השכר תלוי בגלילה, היה מנהג ישן שלאחר ההגבהה המגביה מניח את ספר התורה על הבימה, והוא בעצמו גולל וסוגר אותו ומגביהו שוב ויושב, ובא אחר וכורך את האבנט והמעיל. וכן מנהג חב"ד גם כיום. וה'ערוך השלחן' (שהיה מראשי ה'ליטאים') שיבח מנהג זה.

מקורות: מגילה לבא, ור"ח. מסכת סופרים פ"ד ה"ד וביאור הגר"א. רמב"ם הל' תפילה פ"ב הי"ח. תוש"ע ס"י קלד ונו"כ. רמ"א ס"י קמז ס"ד וס"י קמט ס"א. משנ"ב ס"י קלו ס"ק ה. פסקי תשובות שם הע' 19, ס"י קלד ס"ק ט וס"י קמז ס"ק ד, וש"נ. ס' המנהגים חב"ד עמ' 15. ערוה"ש ס"י קמז ס"ט.

רשת משקפיים

לא צריך תירוצים לקנות משקפיים, אלפי מסגרות בחינם!

מאחדת | **מכבי כללית**

תלמידי: כנפי נשרים - כנפי נשרים
מכבי: בני ברק, בית שמש, ירושלים-נחום 10
מאחדת: בני ברק, ירושלים, ביתר, בית שמש, אשדוד, נתביבת

לחבר מאחדת שיא, כללית מושלם פלטינום ומכבי זהב עד גיל 18 ולהברי מכבי שלי מעל גיל 18 50% הנחה • עדשות 156 cr • אנטי רפלקס \ נגד שריטות • חוסם קרינת מחשב uv • עד מספר 6 / צילינדר 2
בני ברק: ר' עקיבא 89 | **ירושלים:** כנפי נשרים 66 | **ירושלים:** נחום 10 | **בית שמש:** נהר הירדן 36 | **ביתר:** מרכז מסחרי חיים זקן | **נתביבת:** רח' ירושלים 62 | **אשדוד:** רבי יוסי בן חלפתא 1